

Predmet: Bosanska Krupa – optužena Ranka Tomić

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 5/17

Krivično delo: ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 144 st. 1 KZ SRJ, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 23.11.2017. godine

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Sudsko veće je 9. oktobra 2017. godine donelo rešenje kojim je, na osnovu člana 416 ZKP-a, odbacilo optužnicu jer u vreme njenog podnošenja nije postojao ovlašćeni tužilac. Naime, ranijem Tužiocu za ratne zločine funkcija je prestala 1. januara 2016. godine, a novi tužilac je na funkciju stupio tek 31. maja 2017. godine. Optužnica protiv okrivljene podignuta je 26. maja 2016. godine. Ona se stoga smatra optužnicom koju nije podigao ovlašćeni tužilac, jer u vreme njenog podizanja nije bilo ni Tužioca za ratne zločine, niti vršioca te funkcije.

Nakon stupanja na dužnost novog Tužioca za ratne zločine, 11. oktobra 2017. godine, podnet je predlog da se ovaj krivični postupak nastavi.

Stoga je, na današnjem glavnom pretresu, veće donelo rešenje da se krivični postupak nastavi tako što će se nastaviti dokazni postupak.

Ispitivanje svedoka Ranka Mačkića

Svedok odbrane Ranko Mačkić, aktivno vojno lice, poznaje okrivljenu otkada je 1978. godine došao na Vojnu akademiju. Ona je od 1991. godine bila pripadnica Gračačke brigade Kninskog korpusa. Po činu je tokom rata bila poručnik. Cela grupa ljudi sa Vojne akademije bila je angažovana u Krajini, u kojoj su bili i okrivljena i svedok. Tokom aprila meseca 1992. godine dobili su akt u kojem žene iz Bosanskog Petrovca traže osobu koja bi im održala obuku, pa je na taj zadatak upućena okrivljena. Tokom rata okrivljena je nosila vojničku uniformu SMB boje i na uniformi čin poručnika, koji se sastoji od dve zvezdice. Početkom jula meseca 1992. godine, negde 10. ili 11. video je optuženu u Beogradu, na Vojnoj akademiji. Tada mu je rekla da je na ratištu u Bosni poginuo pukovnik Sovilj i skupljala je na Akademiji novac za njegov pomen. Misli da je nakon Soviljeve pogibije optužena sve vreme bila na Akademiji, gde je radila kao fotograf–laborant. Nije čuo da je okrivljenu iko oslovjavao sa „kapetane“, jer se u vojsci strogo poštovala hijerarhija. Naveo je da je okrivljena prošla obuku iz međunarodnog humanitarnog prava, kao i da je vojska u tom pogledu bila besprekorna, a da je sve što je rađeno (misli na zločine), rađeno mimo vojske i da su to radile kriminalne grupe.

Ispitivanje svedoka Radmila Švonje

Svedokinja odbrane Radmila Švonja je bila pripadnica Gračačke brigade, a optuženu je upoznala kada je ona došla kao oficir u njihovu brigadu. Zajedno sa okrivljenom i još tri pripadnice brigade, otišla je na obuku u Bosanski Petrovac, gde su bile od aprila do kraja juna 1992. godine.

Njih pet su međusobno bile bliske, pa su okriviljenu oslovljavale samo po imenu. Obuku su održavale u Bosanskom Petovcu i na Oštrelju. Sve vreme tokom iste bila je sa okriviljenom. Na sahranu pukovnika Sovilja u Sanici otišla je zajedno sa okriviljenom i Milevom Ivanić. Njih je odmah nakon sahrane Milan Gaćeša vratio u Gračac, a okriviljena je ubrzo otišla za Beograd. Tokom boravka u Bosanskom Petrovcu nisu ni sreli ni videli pripadnike neprijateljskih formacija. Nije nikada čula da je okriviljenu neko oslovljavao sa „kapetane”, već su je oslovljavali sa „poručnice”. Nije čula da neko pominje osobu koja se zove Karmena Kremenčić, a nije čula ni da neku osobu zovu Veseljko.

Ispitivanje svedoka Milana Gaćeše

Svedok odbrane Milan Gaćeša bio je vozač generalnog direktora firme „Lika mlin“ u Gračcu i poznaje okriviljenu od kada je, tokom rata, došla u Liku. Misli da je u Medak došla 1991. ili 1992. godine. Imao je dozvolu direktora da slobodno koristi službeno vozilo. Češće je odlazio do žena boraca i nosio im hranu koju je pripremala njegova supruga, pa mu je poznato da je u toj jedinici bilo 15 do 20 žena. Okriviljena je u tom periodu nosila SMB uniformu i imala je čin poručnika. Kada su žene iz Gračačke brigade otišle u Bosanski Petrovac da drže obuku, posećivao ih je zajedno sa direktorom svaki put kada bi išli za Srbiju. Bio je na sahrani pukovnika Sovilja, koja je bila 7. jula 1992. godine. Nakon iste je u Gračac dovezao okriviljenu, Radmilu Švonju i Milevu Ilić. Okriviljena je tada otišla kod Mileve, a drugi dan za Beograd. Ponovo ju je video mesec dana nakon toga, kada je za vreme godišnjeg odmora došla u Gračac kod Mileve. Misli da su Radići negde kod Gornje Sanice, a Bosanska Krupa je udaljena sat vremena vožnje od Bosanskog Petrovca.

Sledeći glavni pretres zakazan je 15. decembar 2017. godine sa početkom u 11:00 časova.